

УДК 339.9

WSPARCIE DLA BEZPIECZEŃSTWA WOJSKOWEGO I EKONOMICZNEGO JAPONII W DZISIEJSZYM ŚWIECIE GLOBALNYH ZAGROZEN

Nadija Skliar

*Zaporożskij Instytut Gospodarki i Technologii Informacyjnych,
ul. Illichivska, 108, Krzywy Róg, Ukraina, 50007, tel. +380677810924,
e-mail: test20@ukr.net*

Vladyslav Vorobiov

*Instytut Bliskiego i Dalekiego Wschodu, Uniwersytet Jagielloński,
ul. 3 Maja, 5, Kraków, Poland, 30-063, tel. +48514144254,
e-mail: bvtv@meta.ua*

Artykuł odkrywa aktualny stan Japonii z punktu widzenia wojskowego i gospodarczego bezpieczeństwa w świecie globalnych zagrożeń. Analizowane oceny wydajności uzbrojenia na rynku świata, a jego pozycja w międzynarodowym środowisku bezpieczeństwa.

Słowa kluczowe: geopolityka; globalne zagrożenia; wojskowe i ekonomiczne bezpieczeństwo; eksport towarów wojskowych; wydatki na cele wojskowe.

Znaczenie tego artykułu. Eskalacja konfliktów zbrojnych na całym świecie, zwiększenie obecnego poziomu terroryzmu sprawia, że rządy wielu państw do podjęcia odpowiednich środków w celu poprawy bezpieczeństwa wojskowego a ekonomicznego. Japonia, jako aktywny gracz geopolityczny z jasną polityką ujawnia istotne cechy linii polityki bezpieczeństwa. Element wojskowy japońskiej polityki zagranicznej jeszcze znajduje się na etapie tworzenia. Pomimo faktu, że jest to widoczne przyspieszenie procesu, dopóki nie poddaje się ścisłej izolacji od ogólnego zestawu narzędzi polityki zagranicznej.

Tak więc, celem badania jest określenie głównych kierunków zapewnienie nowoczesnego wojskowego i gospodarczego bezpieczeństwa Japonii i jej pozycji w światowych rankingach międzynarodowego bezpieczeństwa.

Analiza najnowszych badań i publikacji. Geopolityczne i ekonomiczne aspekty międzynarodowej pozycji Japonii w świecie badanych przez naukowców takich jak Z. Bzezhyński, S. Huntington, Fukuyama, H. Varimanom, P. Mattis, David Vetter. Lecz stan Japonii z punktu widzenia wojskowego i gospodarczego bezpieczeństwa w świecie wzmocnień globalnych zagrożeń zbadane naukowcami niewystarczająco, co powoduje istotność badania.

Główny materiał. Japonia – rozwinięty gospodarczo kraj w Azji. Pomimo ogromnych katastrof, które stale pochodzą od Japonii, rozwija się i pokazuje całemu światu swoją siłę. Obecność znacznego potencjału gospodarczego, wysokie tempo

wzrostu ekonomicznego, dobrej sytuacji geopolitycznej w północno-zachodniej części Oceanu Spokojnego, dają podstawy do przypuszczeń że ten kraj jest jednym z najważniejszych ośrodków gospodarki światowej. Japonia ma silny przemysł z najnowszymi technologiami, znaczne środki pieniężne finansowe, ma dobrą pozycję w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. W drugiej połowie XX wieku przeszła bezprecedensowy okres w historii wzrostu gospodarczego i weszła w fazę post-przemysłowego rozwoju.

Japonia jest trzecim ekonomicznym krajem świata. Zajmuje szóste miejsce pod względem eksportu i importu towarów i jest członkiem «Big Twenty». Japonia zajmuje 10-e miejsce na świecie pod względem liczby ludności, czyli około 127 milionów ludzi. Na podstawie podstawowych parametrów geopolitycznych, takich jak ludność i naukowego potencjału, Japonia utworzyła taką politykę zagraniczną. Po pierwsze, Japonia ma dwie geopolityczne cele: aby stać regionalnym liderem w którym przeszkadzają Chiny i stać liderem gospodarczym świata, częściowo zrealizowano. Po drugie, Japonia – zawodnik geopolityczny, z definicji, Z. Brzeziński S. Huntington. Po trzecie, Japonia – państwo z społeczeństwem informacyjnym. Po czwarte, Japonia miała i ma imperialne ambicje, co sprawia, że jest to najlepsza pozycja startowa w procesie znalezienia się we współczesnym świecie.

Japonia ma jasną geopolitykę. Dzieli się na globalne i regionalne. W ujęciu regionalnym, Japonia stara się zostać pierwszym policjantem anty-jądrowym. Dla tego Tokio z Waszyngtonem stworzyli specjalną jednostkę przeciwjądrową. Wciąż Japonia będzie dążyć, by stać azjatycką policją w różnych dziedzinach. Tak Japonia może uwolnić swój imperializm. Tokio nie udało się stać liderem gospodarczym. Japonia scedowała Chinom. Stało się to na początku lat 1990, kiedy została przeniesiona część produkcji do Chin. Japonia postrzega siebie jako jedyną bastion demokracji w Azji. Coś w rodzaju «demokratycznego lotniskowca». Zwłaszcza po opuszczeniu od 5 wieków swojej konstytucji.

W czerwcu 1997 roku opublikowano Porozumienie ze Stanami Zjednoczonymi «Główne kierunki Chińsko–USA współpracy w dziedzinie obronności», w którym jest w zasadzie nie obrona Japonii, a o wspólnych amerykańsko-japońskich operacjach wojskowych w «przyległych» do niej głównych regionach.

W ujęciu globalnym Japonia prowadzi negocjacje z Meksyką i Indią. Dzięki temu posunięciu, Tokio stara się ustabilizować potęgę gospodarcze Chin. Przecież, w tych krajach tania siła robocza. Populacja Japonii, Meksyki i Indii jest prawie równa populacji Chin.

Najnowszy cel Japonii – «aktywacja w Azji Środkowej i na Kaukazie». Były premier Japonii Riu ogłosił, że «Japonia ma szczególnie nostalgiczny stosunek do tego regionu, którego historia sięga do życia Jedwabnego Szlaku». A to – nic innego jak przywrócenia dawnych więzi między Dalekim Wschodem a Europą. Tokio widzi swoimi z partnerami Azję Środkową.

Geopolityczne ambicje współczesnej Japonii pochodzą z niedawnej przeszłości. Doktryna Fukudy stanowi podstawę polityki zagranicznej Japonii w latach 1982–1987. Posiada 3 główne zasady geopolityki Tokio: Japonia – państwo nie wojskowe;

wzmocnienie stosunków między krajami regionu; wspieranie pokoju i bezpieczeństwa w Azji.

Pod względem potencjału geopolitycznego Japonii ma wiele technologii, pracowitych ludzi i silną gospodarkę. Jednakże, istnieje wiele projektów, które Japonia powinna wdrożyć, aby stać bardziej potężną. Wśród nich – trans partnerstwo.

Ale eskalacja konfliktów zbrojnych na świecie, zwiększenie obecnego poziomu terroryzmu sprawia, że rządy wielu krajów, w tym Japonia, przychodzą do przyjęcia środków w celu poprawy wojskowego ekonomicznego bezpieczeństwa.

Podejście Japonii do międzynarodowego konfliktu ze stanowiskami innych wiodących państw kapitalistycznych ujawnia znaczące cechy linii Tokio. Ta specyfika zależy przede wszystkim od obiektywnych warunków – jego parametrów fizyko-geograficznych i ekonomiczno-geograficznych, a także miejscem i rolą, które należą do Japonii we współczesnym systemie stosunków międzynarodowych.

Element wojskowy japońskiej polityki zagranicznej jest wciąż w fazie rozwoju. Pomimo faktu że jest to zauważalne przyspieszenie procesu, dopóki nie podlega ścisłej izolacji od ogólnego zestawu narzędzi polityki zagranicznej. Podejście Japonii do międzynarodowych konfliktów tkwiących w głębokiej sprzeczności na wszystkich poziomach: doktryn, pojęć i realnej polityki. Wszystko to znajduje swój wyraz w skoncentrowanej interakcji dwóch przeciwstawnych zasadniczo niekompatybilnych linii w pozycji Japonii w związku z koniecznością rozwiązywania międzynarodowych sporów i konfliktów. Z jednej strony, ustawienie pokojowego rozwiązywania konfliktów bez użycia środków militarnych, a z drugiej strony – linia o dopuszczeniu i niepokojowe stosowanie środków wojskowych w trakcie konfliktu.

Pierwszy obszar określony w art 9 Konstytucji Japonia przyjętej w 1946 roku. Na poziomie doktryny państwowej kieruje Japonię, aby zniechęcić do użycia siły wojskowej w konfliktach międzynarodowych, ostatecznie kierować kraj do stanu nieuzbrojonej neutralności. W praktyce ta doktryna jest «utopią pacyfizmu», jest kwalifikowana japońskimi konserwatorami, już zasadniczo zmieniona w kierunku «realistycznego pacyfizmu».

Polityka w zakresie bezpieczeństwa narodowego odbywa się w następujący sposób: «Siły Samoobrony, plus Japonio-USA współpraca wojskowa», co wiąże się z zaangażowaniem wojskowym Japonii w konflikcie. Ale ta formuła jest sprzeczna z konstytucją kraju, sprawia jego własną niestabilność. Ponadto nawet w czysto wojskowym planie skuteczność tego modelu może być szczególnie duża. Japonio-USA umowa o zabezpieczeniu bezpieczeństwa przewiduje jednostronny patronat krajami Stanów Zjednoczonych. Prowadzi to, zdaniem Tokio, pewną niestabilność amerykańskiej gwarancji w przypadku nastąpienia sytuacji kryzysowej w sytuacjach krytycznych, które może «zagrozić bezpieczeństwu Japonii». Ponadto, uznanym w Tokio, z powodu warunków geograficznych w przypadku dużego konfliktu zbrojnego, wciągając inne kraje na swoją orbitę, Japonia nie mogła spodziewać się o przetrwanie. Więc Tokio, według japońskich polityków powinno unikać angażowania się w poważnym kryzysie.

Analiza informacji spokoju kraju i na świecie określa, że w globalnym symbolem pokojowym AMI (Global Peace Index, GPI), który składa się z oceny 162 krajów przy

użyciu danych z renomowanych źródeł w celu obliczenia 22 wskaźników jakościowych i ilościowych, które obejmują trzy szerokie obszary: toczące się konflikty krajowe i międzynarodowe; zabezpieczenie społeczne i bezpieczeństwo; militaryzacja (Instytut Ekonomii i Pokoju (IEM, Instytut Ekonomii i Pokoju, IEP), Japonia posiadała 6 miejsce w 2013 roku, z indeksem 1.293 po Islandii, Danii, Nowej Zelandii, Austrii i Szwajcarii [7, s. 85]. To powoduje trzecie miejsce w regionie Wschodnimna rzecz regionalnego symbolu pokoju na świecie.

Według Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem SIPRI, wśród krajów o najwyższym wydatku wojskowym w 2013 roku, Japonia na 8 miejscu w 2013 roku, ze wskaźnikiem 28,6 mld. dolarów, co stanowi 2,8 % globalnego udziału kosztów za usługi [7, s.169]. Wydatków na cele wojskowe w regionie Azji w 2004–2013 latach. Wzrosły o 65%. W tym regionie istnieją cztery z 15 krajów, których poziom wydatków wojskowych jest najwyższy: Chiny (2 miejsce), Japonia (8), Korea Południowa (10) i Australii (13). Ale po pojawieniu się w 2009 roku globalnego kryzysu finansowego proces zwiększenia wydatków wojskowych państwami w regionie nie było jednolite. Niektóre kraje w dalszym ciągu (lub rozpoczęli) szybko zwiększać wydatki, zwłaszcza Indonezji (93 %), Chin (33 %), na Filipinach (27 %), Wietnamu (24 %). Natomiast koszt Australii, Kambodży, Singapuru, Tajlandii, Tajwanu i Japonii – w niektórych obserwowano szybki wzrost – w 2004–2013 rr. zmniejszyła się, a poziom wydatków wojskowych Malezji w ujęciu realnym pozostały praktycznie niezmienione.

Dwa kluczowe czynniki, które kształtują postrzeganie polityki bezpieczeństwa, a tym samym koszt wielu swoich regionów Azji i Pacyfiku są: (A) wzrost w Chinach, który ma nie tylko znaczenie gospodarcze i polityczne, ale także wzmocnienia potencjału wojskowego; (B), polityka USA, w tym ich «Turn» w regiony Azji i Pacyfiku, ogłoszonego pod koniec 2011 roku.

Wydatki wojskowe Japonii w ciągu ostatnich 10 lub więcej lat, stopniowo zmniejszyły się i oscylowały się, cały czas nieoficjalny limit 1% PKB (z wyłączeniem rent wojskowych). Ale przede wszystkim z powodu wzrostu napięcia w stosunkach z Chinami, Japonia, po raz pierwszy od wielu lat zwiększyła budżet obronny na 2013–2014 FR 0,8 % i ogłosiła zamiar zwiększenia go jeszcze do 2,8% – w 2014 – 2015 f.r.

Do zwiększenia wydatków wojskowych i przebrojenia Japonii, zmusza stan bezpieczeństwa regionalnego, które rząd nazywa coraz bardziej «krytycznym». To dlatego, że, po pierwsze, utrzymywane napięcia na Półwyspie Koreańskim, kontynuowanie programów rozwoju broni jądrowej Koreą Północną, i rakiet balistycznych, a po drugie – wzrost napięcia z Chinami.

Spór między Chinami i Japonią na kontrolowanych japończykami Wyspach Senkaku (Chińska nazwa – Diaoyu), w Morzu Wschodniochińskim zastrzone w 2012 roku, po «nacjonalizacji» wysp Japonii i okresowe odzyskiwanie konfrontacji chińskich i japońskich statków w rejonie [9, s. 4–6].

W 2013 roku napięcie wzrosło za pośrednictwem intensyfikacji i patrolowania UWS i statków straży przybrzeżnej w pobliżu wysp Chińskich, intensyfikację dążeń Japonii wzmocnić obecność w tej okolicy, i przez ogłoszenie Chinami w listopadzie 2013 roku strefy kontroli obrony powietrznej (PVO) na Morzu

Wschodniochińskim, obejmujące sporne wyspy [6]. Chiny wymagali żeby samoloty zagraniczne w granicach tej strefy informowały o swojej obecności rządowi chińskiemu. Ten ruch spowodował ostrą krytykę ze strony Japonii, Korei Południowej i Stanów Zjednoczonych [8].

Ze względu na spór o Wyspy Senkaku (Diaoyu), Białej Księgi Obrony Japonii 2013. mówi się o zwiększeniu liczby naruszeń morskich i powietrznych przestrzeni Japonii [5, s. 1]. W dyrektywach planowania Obrony Narodowej Japonii przed siłami samoobrony (Self-Defense Forces, JSDF) cele są w odpowiedzi na rosnącą liczbę incydentów na granicy niepewności – «Nie ma pokoju bez wojny» – takich jak naruszenie morskiego i lotniczego przestrzeni i opozycja statków, które niekoniecznie kończą się strzelaniną [4].

Wraz ze wzrostem wydatków wojskowych nacjonalistycznego rządu Syndzo Abe (Shinzo Abe) bada sposoby upodmiotowienia Sił Samoobrony, ogranicza teraz «pacyfistyczną» Konstytucję Japonii, która zakazuje krajowi mieć «wojskowe» zasilanie.

Niektóre z większych zakupów sprzętu ogłoszone w programach obronnych i budżecie na 2014 rok i średnioterminowych programach obronnych, bezpośrednio związanych z potencjalnym konfliktem w Morzu Wschodniochińskim [4].

Szczególnie, nowe samoloty z silnikami obrotowymi i statki do lądowania, w celu zwiększenia zdolności Japonii do obrony, w razie potrzeby – w celu odzyskania odległych wysp oraz bezpilotowych statków powietrznych, (UAV, unmanned aerial vehicles, UAVs) i samolotów patrolowych w celu poprawy zdolności wywiadowej.

Wraz ze zwiększeniem budżetu na rok 2014–2015 FR znacznie bardziej zwiększyli się przyszłe zobowiązania finansowe dotyczące nowych zamówień (17,8 %), którzy planowali się do podpisania w 2014–2015 f.r. [5]. Wśród nowych technologii, które planowane do zakupu w 2014 roku nastąpił wyraźny priorytet wojskowo- morskich środków, a Siły Morskie Samoobrony stanowią połowę z 614 miliardów ¥. (\$ +6,3 mld zł). zakup systemów broni głównych planowanych na ten rok. Zmieniający się charakter aliansu USA–Japonia – pod wpływem pewnych prób wyprowadzenia niektórych amerykańskich baz wojskowych z Okinawy i «Asian-turn» USA – powoduje dodatkowe koszty dla Japonii. Na przykład, na zakup samolotów bojowych F-35 (Joint Strike Fighter) i uczestnictwo w budowaniu baz na w. Huan zgodnie z umową w sprawie «podziału kosztów» [1].

W związku ze zwiększeniem globalnych światowych zagrożeń dla bezpieczeństwa, w wielu krajach w ostatnich latach zwiększył się eksport broni. Nawet w Japonii, która nigdy nie była głównym eksporterem uzbrojenia i sprzętu wojskowego – głównie poprzez surowe restrykcje eksportu nałożonych przez siebie – podjęła środki w celu wspierania krajowego przemysłu obronnego – ważny producent zaawansowanej broni i akcesoriów. W 2011 roku państwo pozwoliło eksportować nielegalny sprzęt wojskowy, w tym silniki samolotowe z przybrzeżnych samolotów patrolowych (maritime patrol aircraft). Była sankcjonowana współpraca z innymi krajami w zakresie rozwoju nowych technologii; szczególnie w 2013 roku. podpisana umowa z Wielką Brytanią o wspólnym opracowaniu indywidualnych rodzaju

urządzeń [3]. Ponadto silniki japońskie mogą być zainstalowane na 12 nowych łodzi podwodnych Australii [2, s. 15].

Według SIPRI [7, s. 194], regionalnych i krajowych sprzedaży broni japońskich spółek, zawarte w 100 najlepszych firm produkujących broń i i dostawców służby wojskowej w 2012 roku wyniósł 2,8 % eksportu Thor 100 największych firm, przy sprzedaży na poziomie 10,9 mld USD (Tabela 1).

Tabela 1

SIPRI lista 100 największych firm na świecie produkujących broń i dostawców służby wojskowej (Wskaźniki Japonii)

Miejsce		Firma	Sprzedaży broni \$ Million.		Sprzedaży ogólne 2012 roku, \$ Million.	% sprzedaży broni ogółem, 2012.	Całkowity dochód w 2012 roku, \$ Million.	Całkowity poziom zatrudnienia w 2012 roku
2012	2011		2012	2011				
29	23	Mitsubishi Heavy Industries	3010	3620	33 316	9	1219	31 111
45	60	NEC	2050	1440	38 497	5	381	102 375
51	39	Kawasaki Heavy Industries	1860	2630	16 154	11	387	34 010
55	58	Mitsubishi Electric	1550	1450	44 708	3	871	120 958
56	-	DSN Corp.	1530	-	-	-	-	-
76	-	IHI Group	940	440	17 546	5	877	-

Źródło: opracowano według SIPRI 2014 roku [7, S. 199–202]

Lista SIPRI 100 największych firm na świecie produkujących broń i dostawców wojskowych usług obejmuje następujące znane japońskie firmy takie jak Mitsubishi Heavy Industries, NEC, DSN Corp., Mitsubishi Electric, Kawasaki Heavy Industries, IHI Group. Dynamika wydatków wojskowych w Japonii za 2004–2013 lata, pokazuje wzrost w liczbach bezwzględnych i jest prawie 3, 5 razy z 331 mld. juań w 2004 roku., do 1 168 miliardów juań w 2013 roku, co stanowi 1 % PKB kraju.

Jednak dane te są prezentowane w mln. dolarów USA w cenach stałych z 2011 r., oraz kursami walutowymi 2004–2013 lat, wykazują małą dynamikę wojskowego wskaźnika bezpieczeństwa ekonomicznego: 2004 r. – 61 201 mln dolarów USA, 2005 r. – 61 288 mln USD, 2006 – 60 892 mln. USD. USA, 2007 – 60 574 mln USD, 2008 – 59 140 mln USD, 2009 r. – 59 735 mln USD, 2010 r. – 59 003 mln USD, 2011 r. – 60 452 mln USD, 2012 r. – 59 571 mln USD, 2013 r. – 59 431 mln USD [7, s. 223].

Tak więc, globalne zagrożenia militarne, zwiększenie agresji terrorystów i zwiększenie liczby konfliktów zbrojnych nie wpływa znacząco na wewnętrzną i zewnętrzną politykę bezpieczeństwa Japonii. Eksport sprzętu wojskowego i towarów podwójnego zastosowania po raz kolejny potwierdzają wysoki poziom przemysłowego kraju, i wysoką wydajność na światowym rankingu do

utrzymaniapokoju demonstruje na krajowym i międzynarodowym poziomie narodu japońskiego.

Jednym z powodów wzrostu budżetu państwa na zakup nowego sprzętu wojskowego jest wzrost napięć w stosunkach z Chinami.

REFERENCJE

1. *Feffer J.* 'World cuts back military spending, but not Asia', Inter Press Service, 17 Apr. 2014 ; Dian, M., Japan and the US Pivot to the Asia Pacific, Strategic Update 13.1 (London School of Economics: London, Jan. 2013).
2. *Grevatt J.* 'Australia eyes submarine collaboration with Japan', Jane's Defence Weekly, 18 Dec. 2013, p.15.
3. Japan is looking to develop an engine for main battle tank in collaboration with Turkey', Army Recognition, 7 Jan. 2014.
4. Japanese Ministry of Defense, 'National defense program guidelines' (link w 16).
5. Japanese Ministry of Defense, Defense of Japan 2013 (link w 16), p. 1.
6. *Mattis P.* 'Spiraling surprises in Sino-Japanese tensions', Jamestown Foundation, China Brief, vol.13, no.2 (18 Jan. 2013).
7. SIPRI 2014: Rocznik: Oszprzet, rozbrojenie i bezpieczenstwo miedzynarodowe: Tlum. zangiel./ Stockholm. Intern. Instytut Badań nad Pokojem; Ukr. ośrodek ekon. i polit. badań. O.Razumkova; Red. ukr. wyd.: L.Szangina (główny redaktor) i inne. – K.: Wola, 2015. – 544c. ISBN 978-966-2050-07-3
8. *Szechenyi N.* et al., 'China's Air Defense Identification Zone: impact on regional security', Centre for Strategic and International Studies, 26 Nov. 2013, .
9. *Warimann H. B.* 'AdangerousstandoffovertheSenkakuislands', AsiaDefenceJournal, Oct. 2012. – P. 4–6.

Стаття надійшла до редколегії 01.09.2016

Прийнята до друку 15.10.2016

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЯПОНІЇ У СУЧАСНОМУ СВІТІ ГЛОБАЛЬНИХ ЗАГРОЗ

Надія Скляр

*Запорізький інститут економіки та інформаційних технологій,
вул. Іллічівська, 108, м. Кривий Ріг, Україна, 50007, тел. 380677810924,
e-mail: test20@ukr.net*

Владислав Воробйов

*Інститут Близького та Далекого Сходу Ягеллонського університету,
вул. 3 Мая, 5, м. Краків, Польща, тел. +48514144254,
e-mail: bvty@meta.ua*

Розкрито сучасний стан Японії з позицій військово-економічної безпеки у світі посилення глобальних загроз. Проаналізовано рейтингові показники держави на світовому ринку озброєнь та її положення у міжнародному безпековому середовищі.

Ключові слова: геополітика; глобальні загрози; військово-економічна безпека; експорт товарів військового призначення; військові витрати.

**ENSURCE OF MILITARY AND ECONOMIC SECURITY OF JAPAN IN TODAY'S WORLD
OF GLOBAL THREATS****Nadija Skliar**

*Zaporozhye Institute of Economy and Information Technology,
108, Illichivska Str., Krivoy Rog, Ukraine, 50007, tel. 380677810924,
e-mail: test20@ukr.net*

Vladislav Vorobyov

*Institute for the Middle and Far East Jagiellonian University,
al. 3 Maja, 5, Kraków, Poland, 30-063, tel. +48514144254,
e-mail: bvtv@meta.ua*

The article reveals the current state of Japan from the standpoint of military and economic strengthening security in the world of global threats.

The analysis of global and regional policy of Japan defines the basic geopolitical principles of Tokyo: Japan – is not a military state; strengthening relations between the countries of the region; promote peace and security in Asia. But the escalation of armed conflicts in the world, increasing the current level of terrorism makes government to take some, action to improve military and economic security.

The study details the military component of Japan's foreign policy, which is still under construction and determine the country's policies in the field of national security.

Analyzed indicators of rating of the state in the world arms market demonstrate the peacefulness of the Japanese nation and the changes in military-economic policy are conditioned by rising tensions with China and strengthening the position of Japan in the international security environment.

Key words: geopolitics; global threats; military and economic security; export of military; military spending.